

din 161 de pacienți cu diagnosticul cert de artrită reactivă. Pacienții s-au aflat la tratament în secția de reumatologie a IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime” în perioada 2006-2010. Artrita urogenitală a fost diagnosticată la 97 bolnavi (60,24%), cea enterocolitică – la 31 (19,25%), și cea mixtă – în 33 cazuri (20,49%).

Rezultate și discuții. ARe manifestă valori semnificative ale scorului DAREA (pentru forma mixtă DAREA=84,29±0,47, în forma urogenitală DAREA=69,28±0,29, în cea enterocolitică DAREA=64,55±0,51, cu $p<0,01$ pentru ARe mixtă vs ARe enterocolitică și $p<0,05$ pentru ARe urogenitală, care este un marker complex și sensibil al activității bolii. În afară de aceasta, în scala analogică vizuală a durerii (SAV) s-au înregistrat valori statistic semnificativ crescute în grupul pacienților cu forma mixtă a ARe (55,07±0,14), în comparație cu forma urogenitală (45,15±0,13) și cea enterocolitică (47,04±0,19), prezentând diferențe statistic semnificative ($p<0,05$).

Concluzii. În urma cercetării activității artritei reactive, aceasta s-a manifestat printr-un sindrom articular agresiv, cu valori crescute ale indicilor activității bolii: numărul sporit de articulații dureroase (NAD) și tumefiate (NAT), scor DAREA înalt și sindromul algic caracterizat prin SAV. Frecvent este depistată activitatea înaltă a bolii în cazul formei mixte a ARe, urmate de forma urogenitală și de cea enterocolitică, demonstrând valori crescute ale indicilor specifici pentru forma mixtă: NAD=7,1±0,08; NAT=8,75±0,02; DAREA=84,29±0,47; SVA=55,07±0,14.

CERCETAREA AGENȚILOR PATOGENI ÎN FUNCȚIE DE FORMELE CLINICE ALE ARTRITEI REACTIVE

Groppa Liliana, Becheanu Natalia,
Russu Eugeniu, Șoric Gabriela,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *Joint disorders are among the most common chronic diseases of society. Health and social significance of chronic arthritis is caused by continuous growth rate, propensity to chronic, progressive trend with a drop in work capacity, medical and social costs.*

Actualitate. Afecțiunile articulare se numără printre cele mai răspândite maladii cronice ale societății. Impactul medical și social al artritelor cronice este determinat de creșterea continuă a frecvenței, a predisunerii spre cronicizare, de evoluția progresivă cu o scădere bruscă a capacității de muncă, de cheltuielile medicale și financiare importante.

Material și metode. Pentru atingerea scopului și obiectivelor studiului, a fost creat un lot din 161

de pacienți cu diagnosticul cert de artrită reactivă. Pacienții s-au aflat la tratament în secția de reumatologie a IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime” în anii 2006-2010. Artrita urogenitală a fost diagnosticată la 97 persoane (60,24%), cea enterocolitică – la 31 (19,25%), și cea mixtă – în 33 cazuri (20,49%).

Rezultate. Ch. trachomatis a fost detectată mai des în formele urogenitală și mixtă de artrită (24,22%, $p<0,001$ și, respectiv, 13,66%, $p<0,01$, față de 3,73% la cea enterocolitică), cu puterea de conexiune cu tipul de artrită, care a atins gradul de semnificație statistică (indicele Kendall-Tau = 0,98; $p<0,001$). U. urealyticum a fost depistată preponderent la pacienții cu artrită urogenitală (4,35%, $p<0,05$) și mixtă (13,04%, $p<0,01$), cu o conexiune majoră pentru forma mixtă a artritei reactive (indicele Kendall-Tau = 0,96; $p<0,001$). M. hominis, ca și U. urealyticum, a prezentat incidență crescută preponderent la pacienții cu artrită urogenitală (8,7%, $p<0,01$) și mixtă (6,83%, $p<0,05$), cu o conexiune pentru forma urogenitală a artritei reactive (indicele Kendall-Tau = 0,91; $p<0,01$).

Concluzii. Artrita reactivă se caracterizează printr-o diversitate a manifestărilor clinice articulare, exprimându-se prin 3 variante clinice: urogenitală, enterocolitică și mixtă, dintre care forma mixtă corelează cu evoluția clinică mai severă, urmată de cea urogenitală și de cea enterocolitică.

EFICACITATEA TRATAMENTULUI ANTIMICROBIAN ÎN FUNCȚIE DE FORMA CLINICĂ A ARTRITEI REACTIVE

Groppa Liliana, Becheanu Natalia,
Chiaburu Lealea, Russu Eugeniu,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *Ch. trachomatis, U. urealyticum and Mycoplasma are the species most commonly responsible for urogenital reactive arthritis, according to the literature this organism is found in 50-90% of all cases of reactive arthritis in 63% of cases in patients with urogenital reactive arthritis.*

Actualitate. Ch. trachomatis, U. urealyticum și Micoplasmele sunt cele mai frecvente cauze ale artritei reactive urogenitale. Conform datelor literaturii, aceste microorganisme se întâlnesc în 50-90% cazuri din totalul artritelor reactive și în 63% cazuri la pacienții cu artrită reactivă urogenitală.

Material și metode. Pentru atingerea scopului și a obiectivelor studiului, a fost selectat un lot din 161 de pacienți cu diagnosticul cert de artrită reactivă. Aceștia s-au aflat la tratament în secția de reumatologie a IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta